

רע"פ 5293/18 - אלון חכים נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 5293/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: אלון חכים

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עפ"ג 22919-03-18 מיום 29.5.2018 שניתן על ידי כב' סג"נ ורדה מרוז וכב' השופטים שמואל בורנשטיין ודבורה עטר

בשם המבקש: עו"ד אלון קריטי

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' סג"נ ו' מרוז וכב' השופטים ש' בורנשטיין ו-ד' עטר) בעפ"ג 22919-03-18 מיום 29.5.2018 בגדרו נדחו ערעורים הדדיים שהגישו המבקש והמשיבה על גזר דינו של בית המשפט השלום ברחובות (כב' סג"נ א' פינק) בת"פ 3256-16 מיום 28.1.2018.

1. המבקש הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של גידול, ייצור והכנת סמים מסוכנים, לפי

עמוד 1

סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973. על פי כתב האישום, המבקש הקים בדירתו מעבדה לגידול סם מסוכן מסוג קנאבוס וצייד את המעבדה בציוד בשווי של כ-150,000 ש"ח. לאחר חודשיים בהם גידל המבקש את הסם, נתפס במעבדה סם במשקל כולל של כ-33 ק"ג נטו.

2. בטרם נגזר דינו של המבקש נערכו בעניינו מספר תסקירי מבחן, בהם עמד שירות המבחן על הליך הטיפול שעבר המבקש לאחר מעצרו, תחילה בקהילה הטיפולית ולאחר מכן בהוסטל, במשך למעלה משנה. שירות המבחן הדגיש את המאמצים שמגלה המבקש לשיקום מצבו והמליץ להטיל על המבקש מאסר על תנאי בצירוף צו מבחן וצו של"צ.

3. בגזר הדין קבע בית משפט השלום כי מתחם העונש ההולם נע בנסיבות העניין בין 12 ל-36 חודשים, אך בנסיבות המקרה, הוחלט לסטות לקולא ממתחם העונש משיקולי שיקום ולהשית על המבקש שישה חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נוספים. כמו כן, נמנע בית משפט השלום מלהכריז על המבקש כסוחר סמים ולהורות על חילוט רכושו לאור השיקום הממשי שעבר והחשש כי הכרזה כאמור תפגע בשיקומו.

4. על גזר הדין הוגשו ערעורים הדדיים מטעם המבקש ומטעם המשיבה. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקש וציין כי "מוטב היה שלא היה מוגש בהתחשב בעונש הקל והמטיב שהשית עליו בית משפט קמא". אשר לערעור המשיבה, בית המשפט המחוזי ציין כי העונש שהושת על המבקש חורג במידה ניכרת מהמתחם, אולם בנסיבות העניין החריגות ולפנים משורת הדין החליט להותיר את העונש על כנו.

5. מכאן הבקשה שלפניי. המבקש טען כי יש לקבל את המלצת שירות המבחן ולהקל בעונשו. לטענתו, העונש שהושת עליו אינו חורג במידה ניכרת ממתחם העונש ההולם. לתמיכה בטענתו הפנה המבקש לשני מקרים בהם נתפסה כמות סם גדולה יותר מבעניינו, אך העונש שהושת על הנאשמים היה זהה – שישה חודשי מאסר בעבודות שירות.

6. דין הבקשה להידחות. רשות ערעור הנסבה על חומרת העונש לא תינתן, אלא במקרים בהם ניכרת סטייה קיצונית מרף הענישה הנוהג והמקובל בעבירות דומות (רע"פ 9102/15 פאר נ' מדינת ישראל (26.1.2016); רע"פ 483/18 ברוכיאן נ' מדינת ישראל (14.2.2018)). אין ספק כי הבקשה שלפניי אינה עומדת באמת מידה זו. די בעיון בפסיקה אליה הפנה בית משפט השלום כדי ללמוד כי עונשו של המבקש סוטה לקולא מהענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע. למעשה, המבקש בעצמו טען כי מתחם העונש ההולם "מתחיל ממאסר בפועל של 12 חודשים". בעניינו, שיקולי שיקום הביאו להעמדת עונשו על מחצית מתקופה זו. כמו כן, גם במקרה אליו הפנה המבקש שנדון בבית משפט זה (ע"פ 4285/17), בו נפסק עונש זהה לעונש שהושת על המבקש, הודגש כי עונש המאסר הופחת בהסכמת המדינה ומשיקולי שיקום, וכי אין בכך כדי לפגוע במדיניות העונשית הראויה.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ט בתמוז התשע"ח (12.7.2018).

שׁוֹפֵט

עמוד 3